

БЕСЕДА ЗА УЧИТЕЛИТЕ И МАЙКИТЕ КАТО ВЪЗПИТАТЕЛИ

Какви въпроси интересуват вас, учителите?

Отговарят: Специално по възпитанието – как трябва да се постъпва с децата в училищата?

Наблюдавайте как Природата започва своето възпитание. Най-напред с децата не употребявайте отвлечени принципи, а си служете с живите форми. Например, като дадете на едно дете резен диня, круша или ябълка, накарайте го да преброи колко семки има в този резен, в ябълката или крушата, да опише какви са семките им и т.н. Пък и вие, възрастните, знаете ли колко семки имат тези плодове? А е много важно да знаете колко семки има във всеки плод и какви са те. Така ще научите един велик закон.

Освен това заставайте малките деца да се заинтересуват и занимават с цветя, които те обичат: да наблюдават колко листенца има венчето на цвета, колко тичинки и как са сложени те в цвета. След това нека детето се заинтересува от формата на цвета и да се опита да нарисува този цвят в най-прост вид. Когато детето нарисува цвета, то вече се самовъзпитава. След това вие започнете да разказвате на детето защо цветът е хубав, защо крушата е сладка и т.н. По този начин ще видите какви хубави чувства се събуждат у децата.

При възпитанието на децата ще им обръщате внимание върху това, да не преследват и измъчват птичките, да не късат главите и крилцата на мухите, като им обясняте, че и те, както и ние, усещат болка. Когато разберат, че и птичките, и насекомите страдат, децата ще кажат: "Добре, в бъдеще няма да им причиняваме болка." По този начин ги възпитавайте, а не им говорете, че това е грех и онова е грех, защото те нямат опитността от греха – само старият човек има опитност от греха. Казвайте на децата, че цветята се радват и че им е приятно, когато ги поливат с вода. Може да направите опит пред тях, за да им покажете, че те действително се радват. Имате една саксия с цвете, което не сте поливали два-три дни. Вземете детето си за ръка, кажете му: "Ела, мама, да видиш как ще се зарадва това цвете, като го полеем." Поливате го и цветето започва да смуче жадно вода; пръстта и коренчетата се напояват добре, а цветчето се развеселява и радва. Ето мерилото, с което може сигурно да се въздейства на децата.

Освен това привикнете малките деца да ядат умерено, като им покажете лошите последствия от лакомията. А какво правят децата? Ядат кисели ябълки, ядат недозрели и немити сливи, докато ги заболи корем. Расскажете на децата, че като ядат немити плодове, заедно с това погълнат и изверженията на мухите, от което се и разболяват. Следователно преди да се ядат плодове, трябва те да се измиват в чиста, топла вода и така чисти и хубави да се дават на детето. Децата обичат чистотата, нека те се привикнат да не бързат да изядат плода, а като им се даде, първо да го измият с малко топла вода, да го поразгледат и най-после да го изядат. Наблюдавайте какво влияние оказват разните сокове на плодовете върху децата.

Когато децата са нервни, непослушни, това произлиза от факта, че у тях има набрани нечисти вещества; за да се освободят от тези нечисти материи, направете им през лятото 30-40 бани. Такава нечиста материя, такива тръни има ли у децата, никакъв морал не можете да им проповядвате.

Друго, което трябва да спазвате, е да не давате на децата да ядат често. А майките, мине не мине половин-един час: "Хайде, мама, едно коматче!" – тъпчат децата си, а това ги развали. Най-добре е детето да яде на всеки четири часа. Едно седемгодишно дете, като яде четири пъти на ден, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете лоши навици.

Към децата трябва да се отнасяте много искрено. Те са много чувствителни, чувството на справедливост у тях е твърде силно развито; те разбират кога им се говори Истината и са много доверчиви. Разберат ли, че не им говорите Истината, свършва се с вашата педагогика. Затова с децата човек трябва да бъде искрен. Когато децата разберат, че майката,

башата, учителите говорят Истината и в тях няма никакви задни цели, те им вярват напълно.

При възпитанието на децата окултната наука препоръчва още и следните методи: когато детето ви е непослушно или раздразнено, прекарайте десет пъти ръката си върху лявата страна на главата му и ще видите как то ще се успокой. Ако прекарате ръката си върху дясната страна на главата му, то започва да се сърди още повече, това му действа раздразнително. Понеже лявата част на мозъка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия там.

Безразлично ли е с коя ръка ще галим детето?

Понеже вие още не разбирате законите, ще съдите по това, какво е вашето разположение, с коя ръка ви е приятно да галите детето – с дясната или с лявата. Изобщо, прекарвайте дясната си ръка над главата му, а понякога може да го галите и с двете си ръце, но повече да се гали лявата страна на главата.

Друг метод, който препоръчва окултната наука при възпитанието на децата, е свързан с влиянието на светлината. В бъдеще ще се създадат стапи с такива геометрично правилни форми, че светлината да се отразява в очите на децата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита детето си добре, тя трябва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице

хвърля сенки в очите на детето й. И забележете, детето винаги гледа какво е лицето на майката. Тя чрез изражението на своето лице може така да повлияе на детето, че да произведе върху него положителен или отрицателен ефект.

Ако майката сама се колебае върху това, което иска да приложи, не се решава, то нека тя отложи своя замисъл, докато се убеди, че методът ѝ е верен. Нека тя не прибързва в действията си, може да изминат един-два часа, а може и един-два дни. Не бързайте, оставете Природата да работи; постъпвате ли съобразно с нея, ще имате десет пъти по-добри резултати, отколкото резултатите на вашите прибързани действия.

Майките трябва да се съобразяват с вкуса на децата си, например, какви дрешки те обичат да носят, защото всяко дете си има свой индивидуален вкус за обличане. Ако изопачавате този вътрешен вкус на детето, вие го развръщавате. Не изопачавайте вкуса на детето, а го оставете да се развива естествено.

Новото учение препоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само с момченца, а да дружи и с момиченца – това действа отлично. Дружбата на добри момченца с момиченца е много добро възпитателно средство. Започнете ли да ги отделяте от най-ранната им възраст, вие ги развръщавате, внасяте между тях чувства, каквито имат и възрастните.

Извеждайте децата на разходка, когато цветята цъфтят, когато плодовете завързват и зреят, запознавайте ги основно с общите принципи на тези процеси. Като ги извеждате из Природата, разкажете им някоя приказка или анекдот със сюжет, почерпан от самата Природа; например, нещо върху това, защо цветът на черешата и на вишнята е бял, а на прасковата – розов, като с това спрете вниманието им върху тях. Приказките действат отлично.

Друго условие, важно при възпитанието, е да запознавате децата с пеенето и рисуването. Аз харесвам това, че в училище децата се учат да пеят и рисуват.

Кое е по-добре: да нарисуват някой плод или да предадат чрез рисунка съдържанието на някоя приказка?

Всичко е добре, но да се изхожда от живата Природа, от нея да се черпят материалите. След като детето мине този първи стадий, карайте го да прави комбинации. Например, дайте му една ябълка, накарайте го първо да я нарисува, а след това да ѝ направи едно малко описание, да опише формата ѝ, цвета ѝ и т.н. Това описание ще бъде детинско, но главното, което се цели, е да се създаде една малка мисъл у детето.

Добре е да запознавате децата с изворите, реките, затова ги извеждайте при някоя бистра река или извор, разказвайте им за тях и за ползата, която ни принасят.

Всеки от вас може сам, чрез наблюдения и опити, още повече да разработи тези методи и да ги направи полезни за децата.

Често виждате, че вашите деца отчупват клончета от дърветата, късат цветя, които после раздробяват и изхвърлят като непотребни. Обръщайте им внимание върху това, да не ги късат, като им казвате, че и дърветата, и цветята усещат болка.

Когато децата ни са вече възрастни и ние виждаме техните недостатъци, като съзнаваме, че те са резултат на някоя наша грешка при възпитанието, как може да се действа най-сигурно и най-ефикасно, за да изправим грешката си, особено тък ако детето не разбира от дума. Не е ли вярно това, че докато не поправим себе си, не можем да поправим и децата си?

Това вече засяга вашия личен живот, то е нещо много сериозно. Всички, които присъствате в тази Школа, трябва да имате за Бога много ясна идея и да я чувствате винаги живо.

Направете следните наблюдения: когато небето е ясно и Слънцето грее весело, вашето разположение е добро, вие чувствате това и се радвате. Времето може да бъде така ясно и хубаво до вечерта, но направите ли през деня някой грех, с това огорчавате вашия Господ и небето още до вечерта се заоблачава, Господ скрива лицето Си от вас и вие усещате една промяна вътре в душата си. Ако до вечерта се разкаете дълбоко за сторената грешка, небето ще започне да се разяснява. И тъй, Господ чувства греховете, които правим, и веднага се проявява в състиването на парите, и ни казва: "Аз не мога да ви покажа лицето Си." Небето е Божието Лице, то е живо и ако вашите очи се отворят, ще видите, че това небе се усмихва, когато сте добри, и казва: "Днес сте много добри." Щом сгрешите нещо, става ви страшно, тъжно, скривате се вкъщи, не искате да гледате небето. Това показва, че нашият Господ е недоволен от постъпките ни. Затова трябва да се стараем отношенията ни към Бога да бъдат винаги чисти, откровени, да не изпращаме никакви отрицателни мисли и желания от сърцето и ума си и да знаем, че всичко е за добро. Ако ни постигне някое зло, да не казваме, че и Бог е такъв, щом допуска злото.

Може ли да стават промени по небето само заради един човек?

Да, такива промени може да стават само за един човек. Защо вчера небето беше мрачно? Тук някои от Веригата осърбиха Духа и веднага дойде бурята. Господ казва: "Това затъмнение ви изпращам, за да ви покажа, че не съм доволен от вас."

А ако за това причината е само един човек?

Даже и тогава става – един или много е все едно, законът е един.

При всички подобни случаи все в себе си ли да търсим причината?

Не, има и естествени промени, обаче ние можем да изменим една естествена промяна в Природата. Ние можем да спрем Божието благословение, което иде, но можем да спрем и Божието наказание, което се готови.

Как?

Като се разкаем, че спрем наказанието, а като сгрешим, че спрем благословението. Тъй че когато Господ реши да направи нещо, не мислете, че Той е абсолютно решен – щом ти измениш намерението си, и Бог изменя решението Си. Бог е толкова благ! Каквото изменение направиш в намеренията си, такова решение и Бог взима спрямо теб. Той е отражение на нашия живот. Ще ви кажа как да постъпвате, ако се усъмните в Господа и кажете: "Аз зарязвам вече тази работа и изменям живота си", ще видите, че ако сте жена, мъжът ви и приятелите ви ще изменят отношенията си към вас. Защо е така? Защото вие сте изменили отношенията си към Господа, а понеже всички ние живеем в Господа, затова и Той, и всички хора изменят отношенията си към вас. Решите ли да се поправите, да се върнете към Бога – и хората, и приятелите ви започват да изправят поведението си спрямо вас. Обичайте Бога и изправете отношенията си към Него! Ако жертввате вашия Господ за този или онзи, вие сте на крив път. Не жертвайте вашия Господ за нищо в света!

Не на думи, а на дела трябва да проявим Любовта си към Бога.

Да, на дела, разбира се, иначе Бог ще каже: "Тези хора с устата си се приближават към Мене, но сърцата им са далеч от Мен."

Аз ви говоря за промени, които стават и в самата Природа. Ако вашето зрение е чувствително, при изгряването на Слънцето ще забележите следните явления: ако сте направили някой грях, то като излезете сутрин да наблюдавате изгрева на Слънцето, ще видите, че зората не е тъй приятна за вас. В изгряването на Слънцето има едно недоволство от вас. Изменете разположението си, поправете грешката си и ще видите, че при изгрева зората започва да ви се усмихва. Не мислете, че това е аллегория, а направете опит и ще забележите отношенията, които съществуват между вашите постъпки и изгрева на Слънцето. Това отражение е същото, както и отраженията на нашето лице. Срещаш някого и го питаш: "Защо лицето ти е тъй мрачно?" – Лицето му е мрачно от отраженията ти върху него, чувстваш, че от изменението, които стават в теб, произлиза нещо лошо. Щом се измени нашето настроение, изменя се и лицето ни. Срещне те някой и ти казва: "Днес твоето лице ми харесва." Нашето лице предава разположението на душата ни, следователно и небето горе предава отражението на този жив Господ. Аз ви казвам тези неща, но вие не ги чоплете, не отивайте да ги разправяте на други, а ги проверете, опитайте и като видите, че са верни, тогава говорете. Докато не сте опитали, а разказвате, ще ви нарекат заблудени. Докато не направите този малък опит, резервирайте се в себе си; само опитът може да ви утвърди.

Ние ще започнем от Живата Природа и в хубавите плодове, в хубавите цветя, в чистите извори, които бликат, ще виждаме разположението на Бога. Така например, през тази година очакваха много плод от лозето, но нямаше. Казват, че то изгоряло, маносано било и т.н., но ние знаем защо стана това. Лозето в България е емблема на българина. Сега се взимат мерки да ни гонят, но затова лозята започнаха да съхнат; ако не спрат гоненията, ще започнат да съхнат и ябълките, а ако и след това не се вразумят, ще се явят главни по житото. Престанат ли гоненията, веднага ще започне подобренето по лозята. Всичкото плодородие на Земята Господ дава за Своите добри деца. Едно добро дете храни девет лоши в една къща. Бащата казва: "Ако не е това добро дете въкъщи, аз бих напусна дома си, но заради него, хайде, и другите ще храня." Тъй че за едно добро дете в къщата Господ дава благословението Си на другите. Господ казва, че държи добрите Си деца написани на дланта Си, за да може винаги да ги вижда и да мисли за тях.

Може ли децата от четиринадесетгодишната си възраст нататък да бъдат учители на родителите си, например, с даване на правилни съвети? Трябва ли родителите им да ги слушат и да взимат съветите им под внимание?

Ако детето говори Истината, майката трябва да приеме тази Истина, но трябва да се пази от детето да не разбере то, защото у него може да се събуди гордост.

Полезни ли са наградите и наказанията при възпитанието?

Може да се прилагат, но да не се злоупотребява с тях.

Какво влияние оказват играчките върху възпитанието на децата?

Благотворно, само че те трябва да бъдат естествени. Колелата, с които си играят децата, не са направени според окултните закони. Някои от тях дават много лош резултат.

С какви играчки да си служат децата?

С орехи, лешници, шикалки, топки, пъстри камъчета и други. Ако децата живеят край морето, нека си събират разни морски мидички, охлювчета и с тях да си играят.

Добре ли е децата да играят с гумени топки?

Полезно е, но те понякога оказват отрицателно влияние върху детето, защото, като я свива и разпуска, то вижда, че в ръцете му има един слаб, несолиден предмет. Затова по-добре е детето да си играе с топка, която не може да разрушава, и да я усеща в ръцете си плътна, солидна.

Добре ли е децата да си правят сами куклички?

Да, добре е да си правят куклички, къщички, фурнички, защото тук взима участие тяхното въображение.

От гледището на окултната наука добре ли е да се откъсват децата от майчиното си влияние и да се поставят в разни детски ясли, пансиони и други заведения, които да се грижат за тяхното възпитание?

Преди детето да е навършило 10-15 години не е добре да се отделя от влиянието на майка си. Било за момче или момиче, необходимо е един период от петнадесет години да прекара при майка си.

Бащата оказва ли влияние върху детето?

Да.

Там, където няма майка, може ли бащата да заеме мястото ѝ? Ако няма и баща, може ли роднините да заемат мястото на родителите?

И бащата, и роднините, и който и да е близък могат да заместят майката, защото майката никога не умира.

Значи тези деца не чувстват, че нямат майка?

Да.

Друго нещо, на което майките трябва да обърнат внимание при отглеждането на децата си, е да не ги поставят в дълбоки люлки. Дълбоките люлки са вредни за децата. Забележете в какви гнезда птичките турят своите малки. Гнездата им отговарят най-много на Истината. Те не са много дълбоки. Птичките правят гнездата си върху клончетата на дърветата, където сам вятърът ги люлее, и то по-добре, отколкото майките люлеят своите деца. Тъй че люлките на птиченцата са много по-хубави от тези на децата.

Изобщо, трябва ли да съществува люлката, защото в педагогиката по този въпрос има спор?

В семействата има два вида люлки: на въжета и в корита. В първите става голямо зашеметяване на детето. Най-добри люлки са тези, които се приближават до естествените. Някои майки са против люлеенето. Не е хубаво много люлеене. Изобщо, не използвайте люлките като средство за приспиване. Някой път майката туря детето си в люлката и, спи му се или не, тя го люлее и усилива люлеенето, докато детето се зашемети и заспи.

При сегашните условия е мъчно да се прилагат новите методи на възпитание. Да се прилагат нови методи при сегашното възпитание е все едно да се кърпи стара дреха с нова кръпка – дупката става още по-голяма. Ако прилагате новите методи, трябва да ги прилагате изцяло, а не само палеативно, иначе ще се получат по-големи дупки.

Работете за усилване на волята. Как? Скърбен, тъжен си за нещо, имаш голяма неприятност в живота, гледай чрез силата на волята си да превърнеш това състояние в положително. Имаш някоя мисъл, която те измъчва, кажи си: “Добър е Господ, всичко ще обърне на добро!” Наблюдавате някого, че е тъжен, не го питайте защо тъжи, а се постарате да намерите причината за неговата тъга и да я отстраниТЕ. На някое дете умряла майката и то тъжи. Вие го питате защо тъжи. Тъжи, защото се е лишило от Любовта на майка си. Ако заемете мястото на майка му, то веднага ще се утеши. Например, някой от вас е тъжен. Защо? Защото неговата майка я няма. Всички тъги, които изпитваме, се дължат на това, че сме лишени от Любовта. Щом се лишим от Божествената Любов, в каквато форма и да е тя, ще изпитваме тъга. Дойде ли отново тази Любов, веднага се връща и радостта. Това е първата Любов – Божествената Любов. Тази първа Любов е и неизменяемата Любов в живота.

Освен това, стремете се да не свеждате всички хора под един знаменател, не желайте всички хора да бъдат като вас. Приятното в земния живот се крие именно в разнообразието. Колкото по-голямо разнообразие съществува в света, толкова по-добре. Затова право казва българската пословица: “С едно цвете пролет не става.” Хиляди и милиони цветя и растения са необходими, за да се смята, че идва пролетта, а после и лятото. Хиляди, милиони мушици са необходими, за да кажем, че лятото е дошло.

И тъй, когато някой е наскърбен, натъжен от нещо, напрегнете мисълта си, за да намерите начин как да му направите тайно едно добро, без да го питате защо е тъжен.

Мислено ли да му помогнем?

да, по сърце, мислено.

Може ли като се направи някому мислено едно добро, той да го почувства веднага?

Той ще почувства и ще благодари на Бога, без да ви каже нещо по това. Кажете ли му, че вие сте направили това, цялата ви работа пропада. Природата веднага разваля вашата лъжлива мисъл. Вие се радвайте сами за себе си, че вашата мисъл е подействала, а той нека разбере, че някой му е помогнал, и да се радва също сам за себе си.

Как да се предпазваме от духовно обиране, защото сме слушали, че някои се страхуват много от такива обири?

Богатия извор никой не може да обере, а бедния – всеки може да обере, но това са малки изключения. Представете си, че сме в едно общество и се предпазваме този да не ни обере, онзи да не ни обере; тази мисъл се обменя между всички, а това е вече една крайност.

Новото учение трябва да започне с опити. Срещнете някой беден – не му казвайте, че Господ е добър и ще му даде, а го повикайте у дома си, нахранете го, дайте му нещо да си занесе и тогава кажете: “Добър е Господ!” Той ще ви отговори: “Действително, добър е Господ! Нахраниха ме, облякоха ме.” Живият пример е важен.

Ние сме решили да не убиваме животни и да не се храним с месо, а какво да правим, когато отидем някъде на гости и ни угощават с месо?

Щом сте решили веднъж завинаги да свършите с това, ще кажете: “Ако ме обичате, не ми причинявайте вреда, защото яденето на месо е вредно за мен.” Трябва да постъпваме принципно, да сме последователни, но същевременно да сме меки и учтиви. Ако някой ви пита какво да ви сготви, кажете му, че може да ви даде малко хляб и солница. Всичко у вас трябва да става по дълбоки вътрешни убеждения, да произлиза от сърцето и да няма две мнения дали тъй или иначе трябва да се постъпи. Никому да не налагаме да приеме това или онова, а да чакаме нещата да станат естествено, всички преобразувания да стават отвътре навън, защото това, което е отвътре, то не се разлага, а онова, което е отвън, то се разлага.

Как да се постъпва, когато ти, като учител, говориш на учениците против яденето на месо, а майка им не е съгласна с това и ги кара да ядат месо?

Ще действате постепенно, ще ги възпитавате морално. Ще разказвате на децата за нещастните агънци, които остават сами, след като заколят майка им. За да почувстват децата по-живо положението на агънцата, ще им дадете за пример нещастието, което сполетява децата, когато загубят майка си. Като разберат положението на сирачетата, децата ще разберат положението на агънцата, на които майка им е заклана.

Какво да се прави с такава майка, която върви против думите на учителя, когато той съветва децата в училище? Учителят казва, че не е добре да се колят животни, а майката казва на детето: “Я вземи ножа, та отрежи главата на тази кокошка!”

Със стария дявол е мъчно да се работи.

Някои казват, че и в Библията се говори, че може да се ядат агънца и да се употребява месо.

Да, казва се, че на апостол Петър спуснали от небето една кърпа, пълна с всякакви животни. Това обаче е в преносен смисъл, то означава, че трябва да се промени животът на някого от лош на добър или от обикновен на Божествен.

Бива ли да се допускат телесните наказания в училищата? Как да постъпи учителят, когато е поставен пред дилемата да запази авторитета си или да накаже ученика?

Новото учение не допуска по принцип никакви телесни наказания.

Нали леки удари с пръчица магнетизират децата?

Ако вашето дете или вашият ученик е непослушен, оставете някой друг да употреби пръчицата, а не вие. Ако детето не ви е послушало, като излезе навън да играе с другите, няма да мине и половин час, и децата ще го набият и то ще дойде да ви се оплаче, а вие тогава ще кажете: “Видях ли, майка, ако тази сутрин ме беше послушало, нямаше да ти се случи това нещо.”

Каква да бъде храната на малките деца?

В най-ранната възраст на децата Природата им препоръчва майчиното мляко, а после – това на добитъка. Добре е да се дава на децата жiten сок, той е хранителен. Вие, майките, имате опитност върху храненето на децата; сега ви остава да проверявате всичко, което знаете, и въз основа на тази опитност да прилагате нещо ново. В храната трябва да има известно разнообразие.

Какво съдържат крушите и каква полза принасят те?

Те съдържат повече желязо.

А ябълките, сливите?

Те съдържат плодова захар, която е полезна.

Добре е плодовете да се ядат с малко хляб. Човек трябва все пак да се съобразява със своя вкус и така да използва плодовете. Употребявайте само тези плодове, който обичате, а които не са ви приятни, употребявайте по-рядко. При сегашните условия не е добре да се храните само с хляб или само с плодове – това е крайност.

Тогава с какво да се заместват плодовете?

Вие с какво ги замествате?

Някой път с боб или с друго нещо.

Не е добре да се яде много боб. Добре е да употребявате праз, а също обикновен лук и прясно зеле, за които има начин да се запазват и през зимата.

Добре ли е да се яде кисело зеле?

Добре, но не за всички.

Ами зелен фасул?

Той е по-добър от сухия.

Как да се постъпва с деца, които грешат много?

Вие какво правите? Набивате ги, нали? Ако вашите стари методи имат резултат, дръжте ги, докато придобиете нови, по-резултатни. Когато човек приложи Новото учение, той трябва съвършено да измени старите методи. Ако към сегашните стари методи искате да добавите някои нови, без да изхвърлите старите, това е несъвместимо, ще се образуват по-големи дупки. При възпитанието не започвайте с мекота и да свършите с грубост, а по-добре започвайте с грубост и свършвайте с мекота. Новото учение изисква мекота в отношенията ни. И в Природата понякога се явяват бури, стават земетресения и тези внезапни действия се сменяват с други, плавни, бавни действия – значи и в нея стават резки промени. Не мислете, че тези грешки, които имате, тъй в един ден магически ще изчезнат. Не мислете, че след като сте живели десет години добър живот, у вас ще настъпи голяма промяна. За да стане чувствителна промяна във вас, изиска се цял живот усиlena работа. При тази карма, която имате, с един замах от десет години не може да се направи нищо. Например, да кажем, че имате една карма от осем хиляди години; ако за всеки хиляда години изплащане на кармата ви са потребни по десет години добър живот, тогава ще са ви необходими осемдесет години добър живот, за да ликвидирате с тази карма. Ако кармата ви е от две хиляди години, трябват ви двадесет години усиlena работа, за да ликвидирате с нея; ако кармата ви е от хиляда години, за десет години чист и свят живот ще ликвидирате с нея. Но онези, които регулират този закон, не оставят да се изплаща кармата наведнъж.

Изобщо, всичко ли се изплаща, или има малка отмяна?

Господ изисква в края на краишата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка – всичко ще се ликвидира.

Вчера тук се повдигна въпросът за perpetuum mobile – дали законът за perpetuum mobile е приложим.

Той има своето разрешение в Живата и Разумна Природа. Докато въпросът не се разреши тъй, както е в Природата, той остава само хипотеза, която трябва да се превърне в теория, теорията – в опит, а опитът да се реализира. Някой може да приеме това твърдение, а друг да го отхвърли, но и двамата са прави 50%. Законът на физическия свят е верен 50%.

Говори се, че тайната на движението на тази машина се крие в личността на человека. Вярно ли е това?

Да, машината се движи само с машиниста. *Perpetuum mobile* – това е една идея за упражнение, за гимнастика на ума; много време ще измине, докато този закон се приложи.

Този въпрос в съвременната научна механика е разрешен отрицателно.

Ако днес хората биха изнамирили и приложили *реретиум mobile*, те биха сторили най-голямото зло на света. Ето защо Природата е покрила в мрак силата на тази област. Щом се заловим с такива въпроси, ще дойдем до едно място, където нещата стават неясни, където срещаме непроницаем мрак, което показва, че се доближаваме до една същина, чието откриване не е позволено. Вие може да образувате в себе си *реретиум mobile*. Всеки от вас може да стане *реретиум mobile*.

Младостта и енергията, която виждате в труженици, които се занимават с идеята за *реретиум mobile*, се дължи именно на нея. Тази идея ги подмладява, ободрява и те с най-голямо търпение понасят всички неволи. Идеята за това вечно движение отхвърля всички лоши мисли в човека и той в себе си почти е постигнал *реретиум mobile*. Ето защо тези хора носят в душата си тази красива мисъл.

Дали през шестата раса тази идея ще може да се реализира на физическото поле?

Тези неща, които засега са невъзможни, в бъдеще ще са възможни. Въпросът е дали тази идея ще се осъществи в една или друга форма. В каквато и форма да се представи, е все едно.

Какво значение имат падащите звезди?

Науката не е дала положителен отговор на това явление. Това става на 11 август и 26 декември, понеже тогава Земята минава през орбитата на тези малки телца.

При летене със самолет е забелязано съществуването на небесни кухини, където става силно връщателно движение. За едрия град, който пада, казват, че съществували големи ледени планини, от които се откъсвал и падал.

Фламарион е съbral и описал някои извънредни явления в Природата. Например, в един град било паднало парче лед, което като претеглили, тежало един тон. В бъдеще науката ще даде по-правилно обяснение на такъв род явления.

Наблюдавали ли сте такъв психологически метод? Кажеш някому няколко думи или една фраза, но този човек остава недоволен от теб. Или пък някой поет напише нещо и всички го харесват, доволни са от него, а друг поет напише нещо идейно – хората не могат да го търпят. На какво се дължи това? Ако съберете една поредица думи, в които има силни букви, ще се образува верига от силни сътресения, които се отразяват зле на хората, които не обичат тези силни сътресения. Ето защо, макар и да има хубава идея в книгата на някой писател, ако в думите му има много силни букви, те ще предизвикват дисхармония в съзнанието. Например, ако изговорите името *Маро* с ударение върху първата сричка, ще предизвикате лош ефект, болка. Ако кажете *Марийке*, вие намалявате този лош ефект. Затова трябва да бъдете вниматели при изговарянето на всяка дума, на всяко име и на всяка фраза, за да не предизвиквате у слушателите неприятни чувства. Има много имена, които предизвикват подобен ефект. Например, името *Михал* в българския език има съвършено отблъскаващ характер. Сричката *ми* е мека, но изговори ли се втората сричка, *хал*, тя създава цяла буря. Буквата *а* в началото или края на една сричка се отразява вредно, раздразнително. Например, ако кажеш някому „аз те обичам“, това се отразява неприятно. Какво от това, че ти ме обичаш, толкова хиляди хора ме обичат! Кажеш ли някому така, това значи, че твоята любов се различава малко от любовта на другите, а това не се знае още. Поставиш ли, обаче, думата *обичам* в безлична форма, ефектът е по-силен, отколкото ако тя се употреби в лична форма. И тъй, кажеш ли „обичам те“, това показва, че както те обичат другите, и аз те обичам. Като кажеш думата „Аз“, трябва да разбираш Бога в себе си. Щом не Го разбираш, не Го споменавай.

Звукът, буквата „а“ съответства на тона „ла“.

Вие трябва да изучавате музиката на меките тонове. Всеки, който иска да даде обем и простор на душата си, трябва да прави упражнения с буквата *a*. Звукът *a* е отворен, гласен.

Как да се разбира, че след всеки сто милиона завъртания става едно изключение?

Това е преминаване от едно състояние в друго. Движението минава в нова форма. Нека допуснем, че пространството между Земята и Слънцето е изпълнено с етерна материя и като обикаля около Слънцето, Земята среща едно препятствие, което постепенно предизвиква в нея известно изменение. Ако има такова препятствие, колкото малко и да е то, като се срещне със Земята, създава едно изключение. В течение на милиони години, вследствие на това препятствие, Земята ще намали скоростта на движението си, докато най-после се върне в Слънцето. Ще дойде ден, когато това обръщане около Слънцето ще спре. Тъй се разбира това изключение. То вече действа в съставните части на материята и в нея става известно преорганизиране. Когато това преорганизиране завърши, сегашните континенти ще изчезнат и ще се явят нови, създадени от похубава материя.

Същият закон отнася ли се и до плътта?

Да, щом ние направим сто милиона обръщания около нашата ос, и нас очаква промяна. Хората не знаят, че всяка промяна, която става в Земята, става и вътре в нас, защото материята е една и съща. И тъй, мозъкът, очите, дихателната, нервната, костната системи, всички растения и животни, всичко ще се видоизмени. Ако не сме готови за новото време, да създадем нови органи, ще пострадаме, а ако успеем да създадем нови органи, за нас ще дойде нов живот. Добрите хора няма нищо да изгубят, за тях идват блага, но за лошите – големи страдания.

19 август 1920 г., четвъртък, 16.30 ч.